

Preek Markus 15: 16-21

Jongens en meisjes,

Vandaag is het opnieuw Goede Vrijdag. Een dag die we 'goed' noemen, terwijl er op die dag eigenlijk niet iets goed gebeurde, maar iets afschuwelijks. De onschuldige Jezus werd vermoord, terwijl Hij zijn hele leven alleen maar goed had gedaan. Hij had zieken beter gemaakt, ja zelfs doden weer laten opstaan, Hij had een hele grote groep mensen te eten gegeven en misschien nog wel belangrijker, Hij had mensen vergeven. Zelfs de mensen die nagewezen werden op straat en die nergens meer bijhoorden, kregen bij Jezus weer nieuwe kansen. Zo is Hij! Jezus had verhalen verteld om de mensen te leren hoeveel God van mensen houdt. Misschien hadden de Joodse leiders daarom ook wel een hekel aan Hem. Volgens Jezus was God veel minder streng dan zij zeiden. De Joodse leiders stelden de Here God voor als iemand die allemaal strenge regels had gemaakt, regels waaraan niemand zich echt kon houden. Tsja, en bij zo'n strenge God weet je nooit of je wel ècht bij Hem mag horen. Maar Jezus vertelde over God die van mensen houdt, God die de schuld wil wegdoen. Een God bij wie iedereen altijd weer terug kan komen. Dat zag Hij als zijn opdracht. Mensen die zonder God leven, weer bij Hem terugbrengen.

En deze onschuldige Jezus wordt op Goede Vrijdag gedood. Eén van z'n beste vrienden had Hem nog wel verraden. Met een kus nog wel. En een andere vriend, die eerst nog wel heel dapper achter Jezus was aangegaan, heeft ontkend dat hij bij Jezus hoorde. De vorige dag had hij nog vol overtuiging gezegd dat hij dat nooit zou doen. Maar ja, toen kraaide de haan, en toen herinnerde hij zich weer dat Jezus het al voorspeld had. Wat heeft hij gehuild, maar ja, toen was het al gebeurd. Uiteindelijk liet iedereen Jezus in de steek.

De Joodse leiders, die zo van precieze wetjes hielden, namen het met het gebod van God dat je niet mag liegen niet zo nauw. Ze verzonnen gewoon een smoesje, zodat Jezus veroordeeld zou worden. En Pilatus, de romeinse stadhouder, maakte er een showtje van. Hij waste zijn handen om zo te laten zien dat hij geen schuld had aan de dood van Jezus. Flauwekul natuurlijk! In plaats van die eerlijke, onschuldige Jezus vrij te laten liet hij een moordenaar vrijuit gaan. Pilatus wist best dat Jezus niets verkeerd had gedaan. En toch werd Jezus ter dood veroordeeld. De mensen lieten zich ophitsen door de Joodse leiders en schreeuwden: naar het kruis met Jezus. De soldaten hebben de Here Jezus geslagen, gespuugd, een kroon van doornen op

Zijn hoofd gedrukt en nu moet Jezus alleen die ruwe, zware dwarsbalk, met splinters eraan, van wel 35 kilo, op zijn kapotgeslagen rug vanuit Jeruzalem naar de heuvel Golgotha brengen. Wat zal dat de Here Jezus een pijn gedaan hebben. Dubbele pijn, z'n lichaam deed zeer, maar ook die woorden moeten horen "kruisig Hem", hebben Hem zoveel verdriet gedaan. Niemand die het voor je opneemt. Helemaal niemand, stik alleen moest hij tussen al die mensen doorlopen. De rug kapot en verdriet in Z'n hart en bang voor wat komen gaat. Zo liep Hij daar.....Zie hoe Jezus daar loopt in Jeruzalem.

En terwijl Jezus doodmoe tussen die schreeuwende mensenmenigte doorliep kwam er een man vanaf de andere kant. Hij was onderweg vanaf zijn stukje land naar de stad Jeruzalem. De man heette Simon. Simon de vader van Alexander en Rufus. De lezers, voor wie Marcus zijn evangelie heeft geschreven, wisten blijkbaar wie deze Alexander en Rufus waren. Als hij alleen Simon had gezegd had niemand begrepen om wie het ging, er zijn zoveel Simons, maar nu wisten ze het. Simon de vader van Alexander en Rufus. O die Simon. Zo gaat dat bij ons ook, hè.

Spronk, welke Spronk? Je weet wel, Hermien van Helmig en Mientje.

Spijkerboer, welke Spijkerboer? Je weet wel, Berend Jan, die vader van die tweeling.

De lezers van het boek van Marcus begrepen meteen om welke Simon het ging.

Later in de bijbel komen we nog een keer de naam van Rufus en zijn moeder tegen als Paulus een heel rijtje namen opnoemt van mensen die hij de groeten doet. Dat zal vast en zeker dezelfde Rufus geweest zijn. Rufus, de zoon van deze Simon.

(Rom. 16:13).

Maar wij weten niet veel over deze Simon. Ja, hij wordt Simon van Cyrene genoemd. Cyrene, dat ligt in Libië, in Afrika. Daar komt hij dus vandaan. Sommigen menen dat hij een Jood is die in Libië woont en nu in Jeruzalem is voor het paasfeest. Maar ja, hoe komt hij dan aan dat stukje land? Daarom denken anderen dat deze Simon een asielzoeker is, een gelukzoeker die in Israel is komen wonen, en dat hij dezelfde is als Simeon die Niger genoemd werd (Hand.13:1). Simeon is de Hebreeuwse naam voor Simon. Niger dat betekent 'zwart'. Dat lijkt wel op het woord neger. Omdat Simon uit Libië komt zou het best kunnen dat deze Simon van Cyrene een donkere huidskleur had. In ieder geval donkerder dan de meeste mensen in Israel. Laten we daar maar eens vanuit gaan. Simon is een niet-joodse asielzoeker uit Libië met een donkere huid.

Jezus, de koning van de Joden, wordt naar het kruis gebracht. Maar de joodse mensen hebben Hem alleen gelaten. En nu wordt daar deze Simon zo maar van de straat geplukt en die moet dan Zijn kruis gaan dragen. Vaak denken we dat Simon Jezus moet helpen omdat het kruis te zwaar was geworden. Dat zou best kunnen, maar ik denk eerlijk gezegd dat de Romeinen Jezus niet wilde helpen, maar dat ze Hem wilden bespotten. Dat hebben ze immers de hele tijd al gedaan. Zie Hem daar nu eens lopen. De Koning van de Joden. Maar er is geen Jood die achter Hem aankomt. Er loopt maar één man achter Jezus aan. Simon de asielzoeker uit Libië. Niet omdat die Simon dat zo graag wil. Maar omdat hij daartoe gedwongen wordt. Dan kon toen. Romeinse soldaten waren natuurlijk de bezetters in die tijd. En zij mochten toen zo maar iemand van de straat plukken en zeggen dat hij één mijl – dat is anderhalve kilometer - moest mee lopen. Daar heeft de Here Jezus het ook een keer over gehad. Als iemand je dwingt om één mijl met hem mee te lopen, loop er dan twee mee. Geef meer dan er gevraagd wordt. Dan weet die Romein niet waar hij kijken moet.

Nou, dat gebeurt hier niet. Simon wordt gewoon gedwongen om die dwarsbalk van het kruis van Jezus anderhalve kilometer achter Jezus aan te dragen. En hij zal vast geen stap extra hebben gezet. Misschien heeft hij eerst nog wel klappen gehad van die Romeinse soldaten. Zo ging dat. Die deden meestal niet zo zachtjes. Helemaal niet voor zo'n buitenlandse asielzoeker.

Daar gaan ze, Jezus voorop, de hele nacht niet geslapen, geslagen, bespot, een doornenkroon op z'n hoofd. En daarachter, Simon, een zwarte man die, tegen zijn wil in, mee moest werken aan de kruisiging van Jezus.

Wat zal die Simon hebben gedacht? We weten het niet.

Simon zal achter Jezus aangelopen hebben naar Golgotha. Daar is Jezus aan het kruis gehangen. Jezus de onschuldige, met aan beide kanten een misdadiger. Simon zal zich wel afgevraagd hebben hoe het kan dat Jezus niet schold en vloekte zoals die twee andere mannen die gekruisigd werden. Hij zal vol verbazing de woorden gehoord hebben van de Here Jezus: *Vader, vergeef het hun, ze weten niet wat ze doen!* Wie bidt er nu voor de mensen die je rug kapot slaan, mensen die je in gezicht spugen en je uiteindelijk zullen gaan doden. Dat deed de Here Jezus. Simon zal er niets van begrepen hebben. Hoe kan het? Hij zal vol verbazing hebben gehoord hoe

zelfs één van die moordenaars die naast Hem aan het kruis hing vergeving heeft gekregen.

En terwijl Simon daar vol verbazing stond te kijken naar de gebeurtenissen op Golgotha werd het donker. Drie uur lang pikkedonker, op klaarlichte dag. De mensen zullen wel in paniek zijn geraakt. Wat is dit? Op het moment dat deze bijzondere man stierf aan het kruis weigerde zelfs de zon nog langer z'n licht te verspreiden. Indrukwekkend. Het lijkt wel alsof de hele schepping z'n adem inhoudt.

Wat Simon toen nog niet wist en wij nu wel weten is de betekenis van dit alles.

Toen Simon vanuit Libië naar Israel kwam had Hij vast wel gehoord van de Israelieten dat hun God de Schepper van de hemel en aarde was. Zo stond het in hun wet. In zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt. Hij zal ongetwijfeld gezien hebben dat de Israelieten iedere keer naar de tempel gingen om te offeren. Die offers hadden een betekenis. Als je verkeerd gedaan had, doen moest je een offer brengen, om het weer goed te maken. Zo'n schaap, zo'n lammetje, was je betaalmiddel om het weer goed te maken tussen God en jou. Hij had het wel begrepen, die God van Israel is een heilige God. En wij mensen, zijn nu eenmaal mensen die dingen verkeerd doen. Uit onszelf kunnen we nooit zo maar voor die heilige God verschijnen. Dat gold voor de Israelieten en dat gold ook voor Simon. En jongens en meisjes, laten we maar eerlijk zijn, dat geldt voor ons allemaal. En daarom brachten de Israelieten iedere dag weer offers. Ik weet niet hoeveel dieren, iedere dag weer.

Maar nooit konden die dierenoffers ervoor zorgen dat het voor altijd goed was tussen God en mens. Daarvoor was een groter offer nodig. Maar dat wist Simon nu nog niet. Dat heeft Hij later geleerd. Dat is het offer van de Here Jezus. Wat niemand kon, voor zo'n offer zorgen die het in een keer voor altijd goed maakte, daar heeft God voor gezorgd. Daarvoor kwam de Here Jezus. Jezus leek als je Hem zag lopen een gewoon mens. Een gewone Joodse man uit Nazareth. Niets bijzonders eigenlijk. Maar deze Jezus was een bijzondere man. Hij was God zelf. Vandaar dat Zijn geboorte al heel bijzonder was geweest. Z'n moeder had van een engel te horen gekregen dat ze zo maar spontaan een kindje zou krijgen. De Heilige Geest – dat is God zelf - zou dat kindje in haar laten groeien. Toen Jezus opgroeide was Hij een bijzondere jongen. Hij ging als jochie van twaalf al in gesprek met de geleerden van

Israel. Hij wilde zoveel mogelijk over God weten. Ik zei net al, dat Jezus God zelf was, die mens geworden was. Moet je nagaan, God zelf komt hier op aarde wonen en wordt bevriend met een paar gewone Joodse vissers. God zelf praat met de tollenaars die werkten voor de vijand en stalen geld van hun eigen volk. Jezus zoekt die tollenaars zelfs op. Denk maar aan Zacheus die boven in de boom zat. Zacheus, ik wil bij jou in huis zijn. Zo laat Jezus zien hoe God is. Hij wil bij mensen in huis komen. Hij wil contact met mensen. Ook mensen die dingen fout hebben gedaan. Hij laat zich zelfs aanraken door een zondares. Maar omdat Jezus God anders voorstelde dan de Joodse leiders hebben ze Hem gevangen genomen en laten kruisigen. En zo dachten ze mooi van Hem af te zijn. Maar het liep anders. Want toen Jezus stierf en het drie uur lang overal donker was in Jeruzalem, scheurde in de tempel het gordijn van boven naar beneden. Niet van beneden naar boven. Dan zou het mensenwerk kunnen zijn. Nee, van boven naar beneden. God scheurde het gordijn. Jezus' offer is in de plaats gekomen van al die offers die altijd in de tempel gebracht zijn. Zijn offer heeft de weg vrij gemaakt. Onze schuld is betaald. Daar heeft God zelf voor gezorgd. We mogen zomaar vrij tot God gaan.

Jezus stierf op Goede Vrijdag aan het kruis. Een vreselijke dag, die toch ook goed is. Omdat God op deze manier ervoor heeft gezorgd dat onze schuld weg is. Als we op het offer van Jezus vertrouwen is het helemaal goed tussen God en ons. Daar hoeven we zelfs niets meer aan toe te voegen. Vandaar ook dat de laatste woorden van de Here Jezus 'het is volbracht' waren. Het is klaar. Er is betaald. Alle schuld is weg.

We weten niet of Simon de asielzoeker dit allemaal nog heeft meegemaakt op Golgotha. Maar anders heeft Hij het vast later mogen horen. En dan heeft Hij niet alleen gehoord van die bijzondere sterfdag van Jezus, maar ook van die schitterende Paasmorgen. Het lege graf, Jezus is opgestaan. Hij heeft niet alleen onze schuld weggedaan, maar ook onze dood overwonnen.

Zo zegt de bijbel het: omdat Jezus als eerste is opgestaan, zullen wij straks ook opstaan. Straks als die nieuwe wereld er zal zijn. Een wereld zonder zonde, een wereld zonder ziekte, een wereld waar alleen maar liefde woont. En daar zal geen einde aan komen. Een wereld ook waar ieder mens welkom is.

Simon uit Libië. Een asielzoeker die zo maar min of meer toevallig een volgeling van Jezus is geworden. Ook voor hem werd deze verdrietige vrijdag een Goede Vrijdag. En wat voor Simon geldt, geldt ook voor ons, ja geldt voor ieder mens. Ook voor al

die asielzoekers die nu als vluchteling in ons land komen. Misschien laat God daarom wel al die mensen naar ons toekomen. Zodat we ze mogen vertellen van Jezus, vertellen van Goede Vrijdag en Pasen.

Er is niet zo lang geleden een onderzoek geweest in Nederland naar het christelijk geloof. Steeds minder mensen geloven nog in de Here God en in de Here Jezus.

Ook steeds minder mensen gaan nog naar de kerk. Dat is erg. Vooral erg voor die mensen zelf. Zij missen op die manier alles wat God wil geven.

Wij hebben vandaag gehoord hoeveel God ervoor over had om ons te bevrijden van onze schuld en van de dood. De Here Jezus heeft een perfect offer gebracht. Hij gaf zichzelf.

Zullen wij nooit vergeten de Here God daar voor te bedanken.

Dank U voor het kruis Heer!

AMEN

Maart 2016
G.P. Hartkamp
Wapenveld